

Den Achterhoek

Wat is den Achterhoek toch mooi
met ziene hoge eiken,
met dennenbusse, wied en stil,
woartussenin de weiden.
Den Olden lessel zöch zien weg
al kronk'lend noast de Slinge,
in boom en slagholt, oaveral
heur i'j de veug'le zingen.
Den gietlink in zien zwatte pak,
den knaster en den liester,
joa zelfs den ekster dut zien best,
al geet het niet zo biester.
Den leeuwrik klimt den hemel in,
as hatte geen gewichte,
den koekoek röp, den toetvink sleet,
den tjif-tjaf strik de zichte.
De beeste langs de waterkant
stoat dreumerig te kauwen,
een endjen wieter is een boer
met land an 't ummebouwen.
Het sterke peerd dampt van het zweit,
de kop zwoegt op en neer,
het blanke iezer ploegt den grond,
zo gruujt de rogge hier weer.
En as 't dan 's oavends donker wördt,
as d' oelen rond goat vliegen,
as mens en dier ter ruste geet,
de veugele goat zwiegen,
as dauwdamp uut de graven krup,
en heel, heel wiet een waakhond röp,
joa, dan vuul i'j het zo goed:
wat isse mooi den Achterhoek!

Dinxperlo, 1942
Frits Lieber